

Farul Creștin

„Voi sunteți lumina lumii”. Matei 5:14.

Anul VI. No. 20

Redacția și administrația: Arad, Strada Fabricii, No. 20.
Apare în fiecare Sâmbătă

Sâmbătă,
21 Mai 1938

Anul școlar 1937-1938

De L. L. Sezonov

Seminarul Teologic Baptist din București și-a început cursurile la 20 Septembrie, 1937 și le-a terminat la 1 Mai a. c.

În acest an de școală am avut 38 de elevi în trei clase (I, III și IV). În clasă a patra au fost 7 elevi care au ieșit absolvenți și anume: Pitaru Gheorghe, David Dumitrascu, Marcu Nichifor, Ioan Slobocicon, Anton Silaghi, Sergiu Roș și Valeriu Seraciu.

Vacanța de Crăciun a început la 23 Decembrie 1937 și a durat până la 30 Ian. a. c. Toți elevii Seminarului, în timpul vacanței, au făcut misiune în țară. Din cifrele de mai jos se poate vedea lucrul pe care l-au făcut elevii noștri pentru gloria lui Dumnezeu și zidirea frățietății noastre baptiste:

S-au vizitat 544 de biserici;

S-au ținut 49 de cursuri biblice;

S-au cercetat 997 de familii baptiste;

S-au călătorit 9061 de km.

În tot cursul anului școlar 1937/1938, elevii au lucrat în cele 11 biserici baptiste din București, ajutând, cu ajutorul lui Dumnezeu, la predici, Școala Dumnească, Societatea Tineretului, etc. etc.

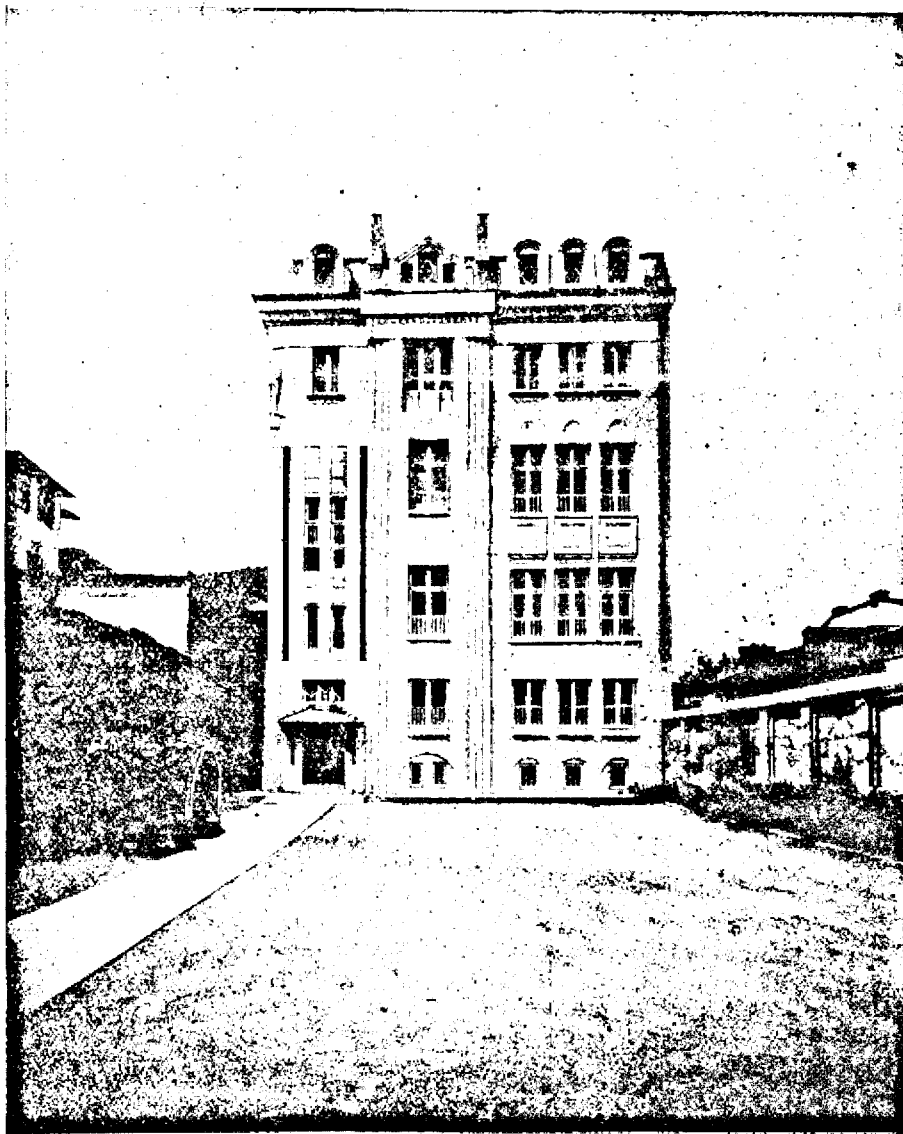
În anul acesta am avut ca studenți la Seminarul Teologic Baptist din București, pe fr. Kolenici Gabriel din Jugosla-

via. E un fost seminarist catolic, care s'a reîntors la simplitatea credinței apostolice și a găsit pace în Hristos, Dom-

loc strategic în evanghelizarea Balcanilor și chiar a Orientului apropiat. Albania, Grecia și Turcia sunt fără nici o

biserică baptistă. În Bulgaria și Jugoslavia, numărul baptiștilor e foarte mic. Oare în a cui răspundere și sarcină cade evanghelizarea acestor țări? Cine le este cel mai apropiat aproape? Fără îndoială, răspunsul nu poate fi decât unul singur: baptiștii din România.

Astăzi, ca și în timpul Domnului Isus, lucrul e mare, dar lucrătorii sunt puțini. Anul trecut, din 41 de candidați pentru Seminar, au fost primiți numai 21 de elevi pentru anul I. Seminarul Teologic Baptist primește elevi și pentru anul viitor. Seminarul se redeschide la 18 Sept. 1938. De aceea, toți frații care știu că sunt chemați de Domnul ca să intre în viața Lui și doresc să se pregătească mai bine, intrând în Seminar, să scrie la adresa de mai jos, de unde vor primi toate informațiile necesare în ce privește condițiile de intrare, etc., etc.

Seminarul Teologic Baptist din București

nostru. Nădăduim că, în curând, lucrul și influența Seminarului Baptist din București, vor fi simțite și dincolo de hotarele țării noastre. Baptiștii din România ocupă prin mila lui Dumnezeu, un

Scrieți pe adresa: L. L. Sezonov, București 2, str. Berzei 29.

Farul Creștin

Revistă religioasă

Anul VI. No. 20 21 Mai 1938
Apare în fiecare Sâmbătă

Abonamentul:

Pe an 100 lei, pe 6 luni 50 lei.
In străinătate dublu.Nu se primesc abonamente
decât cu trimiterea banilor
înainte.

Apare sub îngrijirea unui comitet.

Redacția și Administrația:
Arad, Str. Fabricii 20.Telefon 24 62 Arad
Adresa telegrafică: FARUL Arad

Casier: N. Oncu, Arad, Str. Blănduziei 4

DELA REDACTIEAcest număr al FARULUI conține ma-
terial, scris de profesorii și elevii Semi-
narului Teologic Baptist din București.Rugăm din nou pe frații cari trimit
bani la Redacție, să scrie pe dosul cupo-
nului mandatului poștal, scopul pentru
care trimit banii.**DELA UNIUNE**Pretura plasei Beliu, jud. Bihor, a în-
chis 19 biserici baptiste, pentru că n-au
indeplinit decizia 4781/1937. În urma ce-
rerii telegrafice a Uniunii baptiste, Onor.
Ministerul Cultelor și Artelor, ne-a co-
municat cu adresa No. 20298/1938, că a
„intervenit la Ministerul de Interne pen-
tru redeschiderea caselor de rugăciuni
din pretura Beliu, jud. Bihor”.RECUNOAȘTEM cu mulțumire primi-
rea următoarelor sume pen'ru Uniune:
Bis. Obreja, 180 lei. Bis. Iaz, 45 lei. Bis.
Trapoclo, 260 lei. Bis. Răchitova, Caraș,
230 lei. Iacob Severin, Mateuți, 25 lei.
Bis. Bălatia, Bihor, 230 lei. Bis. Zaharova,
Orhei, 135 lei. Bis. Gărbou, Cluj, 172
lei. Bis. Jorocula, 100 lei. Bis. Bahnea,
Târnava Mică, 110 lei. Bis. și Cercul
Chișlaz, Bihor, 100 lei. Bis. I. Avram
Iancu, 230 lei. Bis. II. Avram Iancu, 250
lei. Bis. Luminești, 80 lei. Bis. Ponorel,
60 lei. Bis. Săcătura, 50 lei. Casier: N.
Oncu, Arad, str. Blănduziei 4.**Cântările Sionului**Cu peste 650 de cântări
și legată bine, se găsește de
vânzare cu 50 lei bucata.
Ceice comandă dela 10 bucăți
în sus, primesc un rabat de
20 la sută.Cereți-o cu ramburs dela
**Depozitul de Literatură
Creștină,**
Arad, Strada Fabricii No. 20.**În slujba oamenilor**

De David Dumitrașcu, absolvent

Matei 20:28.

Există două ținte ale vieții: una păgă-
nă și alta creștină. Fiecare om din lume
trăiește pentru una din aceste două țin-
te. Ținta păgână se îndreaptă spre dom-
nia unui om peste altul. În vechime, ea
și azi, cei ce au fost și sunt în stare să
robească pe alții, au fost numiți ca cei
mai mari binefăcători ai omenirii. Aceas-
ta a fost părerea veche a Romanilor și a
întregii omeniri până la Hristos. Aceasta
este părerea oamenilor fără Dumnezeu.
Impotriva acestora se ridică ținta crești-
nă care spune: „Cel mai mare dintre voi,
să fie ca cel mai mic, și cel ce cârmuiește,
ca cel ce slujește”. Domnul Isus
Hristos a spus: „Ori cine va vrea să fie
mare între voi, să fie slujitorul vostru”.
Iată adevărata țintă a vieții, pentru care
trebuie să trăiască fiecare om din lume:
să fie în slujba oamenilor. Cel mai fru-
mos exemplu în această privință, îl avem
în Domnul Isus.El a venit pe pământ, a trăit, a suferit
și a murit, slujind omenirii întregi.
„Caci Fiul omului n'a venit să I se slu-
jească, ci El să slujească și să-și dea
viața ca răscumpărare pentru mulți”.Ce poate fi mai frumos și mai înălță-
tor, decât să pui în slujba oamenilor țim-
pul, averea și chiar suferințele tale? Ni-
mic.**Domnul Isus slujește oamenilor
cu timpul Său**Fiecare clipă, fiecare minut, fiecare
ceas și fiecare zi din viața Sa, a fost pusă
în slujba oamenilor. Era așa de ocupat,
încât n'avea timp nici pentru rugăciune.
De multe ori îl vedem că se retrage de
lângă ucenicii Săi, și toată noaptea se
roagă, căci ziua n'are timp. Pretutindeni
cereri, pretutindeni rugăciuni. A'ci un
țipă îl roagă să vină să-i tămăduiască fata
care e aproape de moarte, dincolo o
mamă cu lacrimi în ochi, cere învierea
fiului ei; stăpânii cer să le vindece ro-
bii; leproșii, orbii, mușii, surzii, strigă
după El ca să-i tămăduiască. Slăbănogii
și indrații sunt aduși la El, ca să fie
vindecați. Alții li pun întrebări, ca să le
răspundă, iar alții cer să le vorbească.
Toți așteaptă ceva dela El. Pe nimeni
nu respinge, se duce pretutindeni unde
este chemat. Tămăduiește, vindecă, în-
vivează, mângăie, răspunde și vorbește tu-
tutor. Toate acestea îi răpeau timpul de
rugăciune.A fost așa de ocupat că n'avea timp
nici să mănânce. La fântâna lui Iacob,
când ucenicii îl rugau să mănânce, El le
răspunse: „Eu am de mâncat o mănca-
re, pe care voi n'o cunoașteți. Mâncarea
Mea este să fac voia Celui ce M'a trimis
și să împlinesc lucrarea Lui”.

Cât timp din viața ta ai pus în slujba

oamenilor? Unii dintre noi cred că au pu-
mai mult, alții mai puțin, iar alții nimic.
N'ai timp să vizitezi pe frații tăi, n'ai
timp să cercetezi pe bolnavi, n'ai timp
să mărturisești pe Domnul, dar ai timp
pentru cinema, teatru, serbări și petre-
ceri. Pentru acestea ai timp, dar ca să
aduci o mângăiere celui bolnav, să dai
o mână de ajutor celui lipsit și să spui
un cuvânt de încurajare celui fără nă-
dejde, n'ai timp. Va veni vremea când
fiecare își va da socoteala de cum a în-
trebuțat timpul său și pentru cine l-a
întrebuțat aici pe pământ.**Domnul Isus a slujit oamenilor
cu averea Sa.**„Vulpile au vizuini și pasările cerului
au cuiburi; dar Fiul omului n'are un
de-Și odihni capul”. El, cel bogat, ajun-
sesse așa de sărac că n'avea pe ce să-
pună capul. El, care dăduse case și pă-
ne tuturor, era alungat de toți. Domnul
Isus, ca Fiul al Omului, a pus deoparte
casa părintească, părinții Săi, frații și
suverii Sale, meseria de tâmplar la ca-
re a lucrat până la 30 de ani, cari toată
la un loc formau o avere.Ca Fiul al lui Dumnezeu, Domnul Isus
părăsește cerul și tronul și vine jos pe
pământ ca să slujească oamenilor. Pavel
spune: „El măcară avea chipul lui
Dumnezeu, totuși n'a crezut ca un lucru
de apucat să fie deopotrivă cu Dumne-
zeu, ci S'a desbrăcat pe Sine însuși și a
luat chip de rob”. Toate acestea le-a fă-
cut cu o singură țintă: să slujească ome-
nirii.Dar tu ce pui în slujba omenirii? Za-
chearu a fost gata să-și pună averea în
slujba omenirii. Văduva din templu a
pus toată averea ei, 2 bănuți; văduva din
Sapepta Sidonului pune în slujba servu-
lui lui Dumnezeu, puținul untdelemn și
puțina făină, ce o avea. Tu ce dai? Un
pahar de apă, va fi socotit, o bucată de
pâine, va fi luată în seamă, o haină, va
fi considerată, un leu, va fi primit. Ori-
ce lucru, ori cât de neînsemnat ar fi el,
pentru noi, dat în numele Domnului pen-
tru a fi pus în slujba omenirii, va fi răs-
plătit în ziua de apoi.**Hristos slujește oamenilor cu
suferințele Lui.**„Dar El eșă străpuns pentru păcatele
noastre, zdrobit pentru fărădelegile noas-
tre. Pedepsa, care ne dă pacea, a căzut
peste El, și prin răniile Lui suntem tămă-
duiți”.El, nevinovatul, El, cel fără de păcat,
a trebuit să rabde și să sufere în locul
unei lumi păcătoase. Această viață de
slujbă și de jertfă pentru alții, e cea mai

Continuare în pag. 4-a)

PLUGARUL CRESTIN

Cuvântare rostită de Dr. Everett Gill, directorul Seminarului Teologic Baptist din București, cu ocazia absolvirii elevilor din anul patru și sfârșitul de an al ambelor școale.

Rezumată de P. N. Petrică, seminarist.

Lucrarea plugăritului a fost prima ocupație a omului. Lui Adam i-a incredințat Dumnezeu paza grădinii Edenului. După ce a fost dat afară din grădina Edenului, a început să lucreze pământul. Primul agricultor a fost Adam, apoi i-a urmat primul său fiu, Cain. În Deuteronom e pomenit plugăritul, ca baza agriculturii.

Apoi Vechiul Testament ne arată că unii dintre patriarhi au fost agricultori și alții păstori. Evreii, ca urmași ai lui Avraam, au continuat această carieră chiar și în Egipt. De unde știm aceasta? În pustiu ei murmură și se plâng că, în Egipt aveau ce le trebuia din belșug ca: zarzavaturi, bucate, etc., și în pustiu mor de foame. După

ce au ajuns în Canaan, la fel, s'au ocupat cu plugăritul. Duzmanii de moarte ai Evreilor au fost Filistenii, care nu le permiteau pe vremea aceea, să aibă niciun fierar, de teamă ca să nu facă prea multe arme, ca pe urmă să-i biruiască în războaie. Astfel se explică ascuțitul fiarelor de plug la Filistenii. Sângar a fost unul din conducătorii Evreilor, dar cam lipsit de scule de fier. Tot ce a avut acest judecător din lucru de fier, era un otig de fier cu care mâna boii și care mai pe urmă i-a fost mijlocul cu care a învins pe Filistenii. Și Ghedeon era agricultor. Ingerul îl găsește treerând grâul. Și Elisei era un mare agricultor. Ilie îl ia dela 12 perechi de boi. Iar în partea de sud a Nazaretului trăia, pe timpul Domnului Isus, tatăl unui bun credințios, anume Iustin

martirul, care era scriitor pe atunci și care scrie despre Domnul Isus, Autorul Credinței noastre, că făcea pluguri și juguri pentru câmpia Ezrailonului, care era o câmpie frumoasă și bună pentru agricultură. Predicatorii noștri din Statele Unite cei mai mulți sunt dintre agricultori. Domnul Isus a întrebuintat multe și frumoase pilde în legătură cu viața agricolă. Lumea e grădina lui Dumnezeu, iar lucrul nostru e să tragem brazde prin câmpia ei largă. Înaintea noastră avem 7 elevi noi, pregătiți ca plugari ai lui Hristos. Mă întreb și vă întreb

și plugul ieșea din brazdă. De aceea, iubiți tineri absolvenți, nu se poate să trageți o brazdă serioasă, dacă nu vă veți pune toată inima la lucru, adică, cu alte cuvinte, să consacrați totul pentru acest lucru. Ca să fii un bun plugar, trebuie să dai toată atenția acestui lucru. Sunteți la începutul arăturii, când trebuie să vă puneți toată silința. Știu că, la început veți întâmpina mari greutăți, dar puneți-vă toată inima și toată puterea la lucru. Plugăria voastră este câștigarea sufletelor

ce se pierd în întunec, fără Dumnezeu și fără Hristos în această lume zbuciumată.

II. Trageți brazda dreaptă

Când călătorim în largul țării noastre cu trenul sau cu alte mijloace, vedem câți plugari sunt afara la plug. Puteți etnonște un bun plugar după brazdele lui, dreptele sau strâmbe. Din acestea veți cu-

noaste ce fel de gospodar e plugarul. Un grădinar se cunoaște după o grădină frumoasă. Țarina e mare, ce fel de brazdă veți trage? Eu vă sfătuiesc să trageți o brazdă dreaptă. Dar ca să poți trage o brazdă dreaptă, nu te uita numai le felul plugului, ci la capătul holdei. Ce vreau să zic cu aceasta? Să-ți alegi ținta spre care trebuie să mergi cu brazda dreaptă. Trage brazdă dreaptă. De multe ori predicatorul uită să tragă o brazdă dreaptă. El uită ce a învățat la Seminar. Te-ai gândit vreodată care e scopul vieții tale? Unii predicatori, după ce au isprăvit Seminarul, s'au ocupat numai de interesele personale crezând că prin aceasta își vor ajunge scopul fericit din viitor. Pentru acest scop își pun toate silințele, ca să-l ajungă. Alții cau-

(Continuare în pagina 7-a).

Profesorii și absolvenții Seminarului Teologic Baptist din București. Cei de pe scaune sunt profesorii, iar cei ce stau în picioare, elevii!

bați voi singuri, ce fel de brazde vor trage ei. Câmpul le stă înaintea. Acum e primăvară. Soarele răsare. Iar voi trebuie să puneți plugul în brazdă. Ce brazdă veți trage? Domnul Isus zice: „Oricine pune mâna pe plug și se uită înapoi, nu este vrednic pentru Împărăția lui Dumnezeu”. Dragi tineri, punând mâna pe coarnele plugului, eu vă sfătuiesc în primul rând:

I. Să trageți o brazdă serioasă

Cu alte cuvinte, Domnul Isus vrea să spună, să-i dai toată atenția. Plugurile noastre astăzi sunt făcute în așa fel că poți să le lași de coarne. În Palestina nu erau așa. Cu mâna dreaptă, trebuia să ții cornul plugului (era unul singur), iar în mâna stângă otigul cu care mânai boul. Deci era de ajuns o mică privire în altă parte

CALEA MÂNTUIRII

de Seracin V., absolvent

În Evanghelia sa, cap. 18:18-23, Luca, ucenicul Domnului, ne descrie o întâmplare însemnată din viața lui Isus. Un fruntaș al poporului vine în fața Domnului și, cu cuvinte respectuoase, cere un sfat: „Ce să fac ca să moștenez viața veșnică?” Nu știu care a fost gândul ce l-a îndemnat să vie la Învățătorul și să ceară sfat. Poate unii vor zice că se gândea să-L ispitească pe Domnul, alții, însă, vor zice că a fost călăuzit de un gând bun și dorea să știe, fără îndoială, ce învață Isus cu privire la moștenirea vieții veșnice. Poate, și unii și alții au dreptate. Faptul, însă, rămâne așa cum ni-l prezintă evanghelistul: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenez viața veșnică?”

1. Posturi însemnate și averea. Sunt unii, cari cred că dacă ocupă un post mare, ca de pildă o slujbă bisericăască și pentru că îndeplinesc unele servicii dumnezeiești, sunt pe calea mântuirii.

Alții, având la îndemână bogății și comori pământești, cred că mântuirea se poate cumpăra pe bani și astfel pot fi siguri de fericirea vieții veșnice.

Faptul că cineva are avere și că ocupă un post însemnat, fie chiar într-o biserică, nu poate fi condus de el pe calea mântuirii. Sunt mulți sătui de averi, cari totuși n-au aflat calea mântuirii și cari n-au siguranța vieții veșnice.

O regină a Franței, pe patul morții, făgăduiește toată averea aceluia care-i va mai adăuga încă vreo câteva minute la viață, pentru că în aceste clipe să afle calea mântuirii; dar nu s'a găsit nimeni în stare să-i îndeplinească dorința. Întreaga ei avere n'a putut-o salva și răscumpăra pentru viața de veci.

Fruntașul, pe care-l vedem în fața lui Isus, era un om cu vază și cu avere, căci Luca scrie: „era foarte bogat”. Totuși Isus îi spune: „Îți mai lipsește un lucru...”

1. Cunoașterea Bibliei. Desigur unii vor răspunde că cunoașterea Bibliei este calea prin care putem fi mântuiți. O, da, e bine să știi Scriptura pe de rost. Dar aceasta nu e de ajuns. Unor astfel de oameni, cari mărginesc calea mântuirii numai la cunoașterea Sfințelor Scripturi, cu sigu-

ranță Domnul Isus le-ar spune: „Îți mai lipsește un lucru”.

Fruntașul tânăr cunoștea Legea și totuși a trebuit să recunoască lipsa unui lucru. Satan cunoaște Scripturile poate mai bine ca oricare mare teolog; totuși cine poate spune că el se va mântui prin aceasta?

3. Printra moraiă bună. Sunt mulți oameni cari se străduiesc să ducă o viață morală cât se poate mai bună, ferindu-se de orice ce se pare rău. Ce-i drept, creștinul trebuie să fie moral, dar greșala este că, acești oameni mărginesc mântuirea lor numai la aceasta.

Cu siguranță că și acestor oameni, cari se socotesc singuri drepti și siguri de mântuirea lor și de moștenirea vieții veșnice, Domnul Isus le-ar spune că și fruntașului. „Îți mai lipsește un lucru”. Fruntașul spune singur că el a pазit din copilărie toate lucrurile pe cari le învață Legea, totuși Isus îi spune: „Îți mai lipsește un lucru”.

Hristos. În sfârșit, prea puțini sunt acei cari caută adevărata și singura cale a mântuirii. Dar cei ce găsesc această cale, în niciun caz nu vor rătăci și nu vor fi înșelați. Hristos este Calea. „Eu sunt Calea, Adevărul și Viața: nimeni nu vine la Tatăl decât prin Mine”, spune Domnul Isus în Ioan 14:6.

În jertfa Lui de pe Golgota aflăm mântuirea, în sângele Lui păcatele ne sunt spălate și prin El, viața de veci ne este asigurată.

Ei a venit în lume ca prin El să împace lumea cu Dumnezeu și să croiască un drum prin care putem ajunge la El.

Acum două săptămâni am stat cu cineva de vorbă, în curtea Seminarului, despre lucruri generale asupra diferitelor credințe. Dânsul mă întreabă dacă noi bapțiștii, credem în Dumnezeu ca creatorul și conducătorul universului. „Da”, i-am răspuns eu. — „Dar în Hristos credeți?”, continuă el. „Da, credem”. „Și ce anume credeți cu privire la Hristos?” „Noi credem că Isus Hristos este Fiul lui Dumnezeu; ba mai mult, că Isus este Dumnezeu întrupat, este autorul mântuirii noastre de sub puterea Celui rău și este singurul Mijloc-

tor între om și Dumnezeu. El este Calea, Adevărul și Viața. El este singurul prin care putem avea siguranța mântuirii veșnice.

Acel domn cunoștea toate aceste lucruri, însă îi lipsea un singur lucru: primirea lui Hristos ca Domn și Mântuitor. De fele lui sunt încă zeci de milioane de oameni, cărora le mai lipsește un lucru: Hristos Calea, Hristos Domnul, Hristos Mântuitorul.

„El este Acela pe care Dumnezeu L-a umplut cu măreție slavă și în fața căruia trebuie să plece orice genunchiu din cer și de pe pământ. În numele Lui vă vestim iertarea păcatelor”.

Să ne apropiem dar de El cu credință și devotament. Să ne înrolăm în oastea Lui, jurându-ne supunere și ascultare și în numele Lui să fim gata a merge până la marginile pământului, vestind tuturor că El este „Calea, Adevărul și Viața”, și că: „Ori cine vine la Tatăl, să vină prin El”.

În slujba oamenilor

(Urmare din pag. 2-a)

fericită viață. A fi fericit, înseamnă face pe alții fericiți.

Prin suferință și foc, Dante ne-a dat Divina Comedie. Milton în orbire a compus cartea Paradisul pierdut. Prin suferințele din închisoare, Bunyan a scris nemuritoarea carte, „Călătoria Creștinului”. Pavel a murit pentru Neamuri, Ștefanonara a murit pentru Florența, Kierkegaard pentru Scoția, Luther pentru Germania, Livingstone pentru Africa, Carey pentru India, Judson pentru Burma. Toți aceștia prin suferințele lor, au contribuit la ridicarea omenirii. Dar a fost unul care a contribuit mai mult decât toți. Acesta a suferit și a murit pentru un anumit ținut, dar Domnul Isus a suferit și a murit pentru omenirea întreagă.

Care a fost cel mai important eveniment ce s'a petrecut vreodată în univers? N'a fost ivirea miriadelor de stele, formarea ochiului omnesc, ci faptul că odată Dumnezeu, care e veșnic, s'a coborât jos din ceruri, ca să devină sfârșitul oamenilor.

Tu, frate și soră, ai pus suferințele în slujba oamenilor? Ești gata, ca prin jertfa ta să ajuți la mântuirea oamenilor păcătoase? Hristos te cheamă la o viață de slujire și de iertare pentru alții. Îți îmbrățeieștii și cununa de spini. Primesții tu?

MINUNILE CREDINTEI

de Nichifor Marcu, absolvent

„Adevărat, adevărat vă spun că, oricine crede în Mine, va face și el lucrările pe cari le face Eu, ba va face altele și mai mari” Ioan 14:12.

Acesie cuvinte sunt dintre cele mai interesante, pentru că împrejurările în care au fost spuse, sunt unice în istoria omenirii. Domnul Isus privește la câțiva pași în față crucea, chinurile, batjocurile, durerile și moartea. În fața lor, El spune ucenicilor de atunci și de azi: „Adevărat, adevărat vă zic...”

Aici vedem înaintea *promisiunii, dubla asigurare divină*. Biblia întregă ne arată puterea lui Dumnezeu. De obicei Dumnezeu spune, și se face. Asigurări duble avem rar în Biblie. Dumnezeu a spus celor din vechime să înconjure orașul Ierihon de 7 ori. Ei nu ascultat și marile ziduri s'au prăbușit. Dumnezeu poruncește poporului evreu să treacă peste Iordan, ei ascultă și apele se opresc pe loc.

Aici avem ceva și mai serios, și mai mult. Domnul Isus ne dă o dublă asigurare, asigurare desăvârșită, urde nu

poate pătrunde nicio urmă de indoială, și neîncrederea este isgonită înainte de a veni. Dacă Dumnezeu este nemărginit din toate punctele de vedere, atunci cine ar putea mărgini pe omul prin care lucrează El?

Ce ar fi fost Moise numai cu talentele sale? Ce ar fi fost din viața lui Pavel, dacă n'ar fi stat pe acest fundament de granit? Nimic. Duhul sfânt ne spune: „Totul e făcut prin El și pentru El”. Pavel vorbește din experiență: „Pot totul în Hristos”, iar în alt loc zice: „Nu eu, ci Hristos”.

Nu mai prin credință. Dacă credința ar fi un palat împărătesc, pe prima poartă ar sta scris: „Vinde tot ce ai, fii liber, descătușează-te, părăsește tot ce le ține slav, rob înălțat”. Iar pe frontispiciul uși care merge în palatul posibilităților credinței, ar fi scris: „Nu te teme... crede numai”.

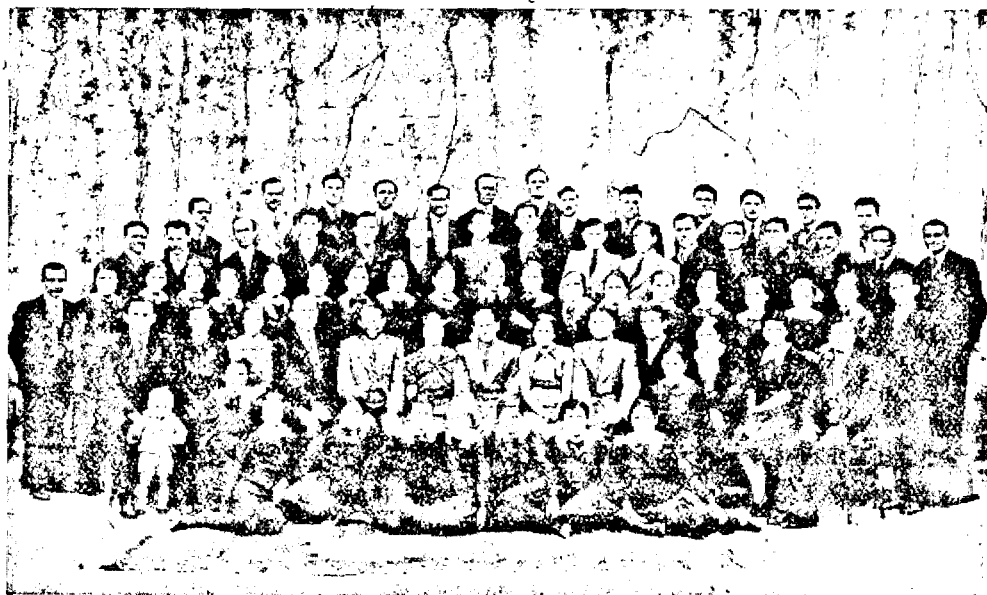
Credința e aceea care ține cerul deschis și lasă ca torențele binecuvântării divine să ploaie peste credincios. Credința e aceea care te ține sus, pe valu-

ri le înfuriate ale împrejurărilor și te face să treci prin cele mai întunecoase furtuni, cu liniștea și seninătatea unui copil. Credința e aceea care contopște pe om cu Dumnezeu și în locul individului josnic, apare Chipul Creatorului. Credința e aceea care unește pe om cu idealul înalt al chemării divine, unde omul devine mesajul întrupat și nu poate zice mai mult decât: „Eu sunt glasul Celui ce strigă...” Credința în cea mai înaltă formă a ei, ajunge la un punct unde parcă dispăre, iar omul nu mai crede, ci privește față în față. Realitatea prezenței divine e atât de puternică, încât, ca apostolul Ioan, nu te poți opri să nu

Credință falsă au acei, cari cred că pot trăi și fără a studia zilnic *Cuvântul Domnului* și cari nu au timp pentru a sta în legătură cu Domnul decât unei minute zilnic. Ce josnic! Credința adevărată îngăduie ore întregi credinciosului de a se contopi cu Dumnezeu. Prietenia și legătura cu Dumnezeu e cel mai minunat și mai bine întrebuințat timp. „Gustați și vedeți”.

Oamenii, în cari stă ascuns șarpele egoismului, niciodată nu vor ajunge la adevărata credință, pentru că atunci ar însemna că slava prezenței lui Dumnezeu se coboară în templul lui Dagon sau Baal. În acest caz, omul și-ar însuși pu-

terea divină și poate, înconștient ar ajunge într-o stare de mândrie, de distrugere. Focul din cer numai acolo se poate coborî unde jertfa e pusă pe altar. Porumbelul Duhului sfânt nu poate trona peste Mamona iubirii de sine. Oricine își pune încrederea în altceva mai mult decât în Dumnezeu, e sortit nimicirii, sau, printr-o experiență minunată, acel lucru va fi nimicit, iar el, trecând ca

Profesorii și elevii Seminarului Teologic Baptist și elevele Școlii de Fete din București

zic: „Priviți și vedeți”.

Această credință se capătă prin neîncrederea totală în puterile proprii, de a face ceva bun și prin complectă încredere în Acela care poate face totul desăvârșit. Unei astfel de credințe i se dă asigurarea dublă de a face ceea ce a făcut Domnul.

Astăzi, pretutindeni se pot vedea o mulțime de credințe care au pretenția de a se numi adevărate. O credință care îngăduie, celui ce o are, să trăiască și în păcate, este o credință a iadului. Dacă credința pe care o ai, îți îngăduie în ascuns să trăiești o viață josnică de păcat, iar în fața altora te îndeamnă să apari cinstit, credincios, mai bun decât ești, această credință e cea mai grozavă înșelăciune a diavolului.

O astfel de inimă e un atelier al celor mai urâte păcate: ură, certuri, neînțelegeri, amărăciuni. Dumnezeu a nimic pe astfel de oameni în timpul Legii. Astăzi, în timpul harului, dragostea divină crucificată, îi așteaptă să se predea Lui.

prin foc, se va preda complect, încrezându-se în totul numai și numai în Domnul Dumnezeu său.

Urmea adevăratei credințe e fapta. „Cine va crede, va face și el...” Unii cred că scopul pentru care suntem chemați și mărtușiți, e să ne zidim sufletește. Sau să fim răbdători, să avem pace, fericiți din belșug. Dacă e numai atât, atunci n'au înțeles pe Domnul Hristos. Fiecare creștin măntuit, indiferent de meserie, vârstă, sau de starea intelectuală, are *cea mai frumoasă, cea mai înaltă, cea mai grea chemare*, de a fi trimisul lui Hristos. Că scopul tuturor a ajuns banul, stomacul, aceasta e influența veacului lumii acesteia. Când, în schimbul unui salariu, faci serviciu la birou, în fabrică, etc., fără a simți marea obligație divină de a ridica pe cei căzuți în fărâdelegi și păcate, atunci creștinismul tău în practică, e mai prejos decât religiile păgâne, cari zic: „Dacă vezi pe altul făcând lucruri rele, păcate și dacă nu-l oprești și

(Continuare în pagina 7-a).

Din lumea largă

Mussolini a vorbit. În ultimul timp se vorbea mult despre ocuparea Austriei de către germani, despre vizita lui Hitler în Italia, și despre înțelegerea dintre Marea Britanie și Italia. Lumea dorea să știe care va fi atitudinea Italiei față de aceste chestiuni de mare însemnătate. Ducele, în cuvântarea sa, arată că, unirea Austriei cu Germania a fost un lucru ce a fost prevăzut dinainte și după părerea sa, un lucru natural. Că această întâmplare prevăzută de către Italia, nu schimbă întru nimic prietenia dintre cele două țări. El a mai spus că, vizita și primirea pe care a făcut-o Italia lui Hitler, dovedește că axa Berlin—Roma, a ieșit și de data aceasta întărită. Mussolini a avut cuvinte prietenoase față de Marea Britanie, dar față de Franța a vorbit cu răceală. El a pomenit în discursul său, că înțelegerea dintre Franța și

Italia întimpină greutăți din cauza problemei spaniole. Mussolini a spus că Italia dorește și vrea ca în Spania să învingă generalul Franco, pe când Franța dorește ca războiul civil să fie câștigat de republicani. A mai spus că Italia dorește pacea cu toată lumea, dar că se va înarma cât se poate mai bine.

Chestiunea Cehoslovaciei. Se știe că în Cehoslovacia s'au ivit neînțelegeri între conducătorul germanilor ce locuiesc această țară, și guvernul cehoslovac. Conducătorul germanilor, Henlein, a cerut pentru conaționali săi autonomie, pe când guvernul cehoslovac a promis că va da tuturor cetățenilor, drepturi egale. Din cauză că pretențiile lui Henlein au fost susținute de Hitler, iar guvernul cehoslovac se sprijinesc pe prietenia ce o are cu Franța și cu Rusia, erau temeri că, între țările susmenționate pot izbucni grave neînțelegeri. În zilele acestea, conducătorul Henlein a fost invitat în Anglia, unde a fost sfă-

tuit să-și reducă pretențiile, și să primească oferta guvernului cehoslovac.

Războiul chino-japonez. Războiul din China merge în mod schimbăcios. Când japonezii sunt înfrânți, când chinezii. Ori de câte ori trupele japoneze se pregătesc ca să dea ofensivă hotărâtoare, chinezii se împart în grupe mici și se retrag, silind în felul acesta pe japonezi să-și împartă grosul trupelor.

În Spania. Războiul civil din Spania, bântuie încă cu furie. Republicanii opun o rezistență îndârjită, dar trupele generalului Franco câștigă din zi în zi mai larg teren.

Schimbare în mersul trenurilor. Dela 15 Mai, mersul trenurilor s'a schimbat în ce privește plecarea și sosirea trenurilor.

Impărțire administrativă. A apărut proiectul de lege prin care guvernul împarte țara în șapte regiuni administrative, având fiecare regiune un centru de unde se conduce.

Dela „Depozitul de Literatură”

Suntem foarte bucuroși că, bisericile au început să-și formeze biblioteci, cu diferite cărți anunțate de noi prin catalogul Depozitului. Mulțumim tuturor, ce prin comenzile ce le fac, ajută la desfacerea literaturii creștine prin biserici, răspândind astfel cunoștința și lumină în rândurile credincioșilor. Un mare învățat, pe patul de moarte, a strigat mai de multe ori: „Mai multă lumină, mai multă lumină”. Așteptăm tot mai mulți pioneri cari să ajute lucrarea aceasta, care este lucrarea Domnului.

Avem Biblii No. 686, cu 170 lei.

Avem Biblii No. 685, cu 140 lei.

Biblii de buzunar, cu 100 lei.

Cântările Triumfului, cu 100 lei.

Testamente cu psalmi, cu 20 lei.

Testamente cu psalmi, cu 25 lei.

Comenzile pentru tot felul de cărți, trimiteți-le pe adresa:

„Depozitul de Literatură”

Arad, Str. Fabricii 20.

INSTITUTUL BAPTIST DE FETE

de Ruby Dantel

In anul 1937—1938 cursurile „Institutului Baptist de Fete”, au început la 20 Sept. 1937. In anul prim am avut 15 eleve, iar in anul al doilea tot 15. In total au studiat 30 de fete tinere, cart și-au consacrat viața pentru Hris'os. La 21 Decembrie 1937, școala a luat vacanță, astfel că elevele s'au răspândit în toată țara pentru a face misiune.

Raportul de misiune al Școlii de Fete, din timpul vacanței de iarnă, adică dela 21 Dec. la 1 Febr. e următorul:

In timpul vacanței, elevele de cl. I-a și a II-a, au vizitat 301 de biserici, au ținut 17 cursuri biblice, au vizitat 470 de familii, au călătorit 1900 km., au organizat 9 societăți ale femeilor și ale fetelor și au ținut 204 cuvântări la diferite ocazii.

La 1 Mai, 1938, școala noastră și-a serbat „Sfârșitul Anului”. A fost o zi plină de glorie pen'ru cele 15 eleve cari au absolvit. Noi dorim, ca Dumnezeu să le ajute pe fiecare dintre ele să aplice în practică, pe „Câmpul de Misiune”, toate lucrurile și învățăturile pe cari le-au primit în această școală

Primim eleve la toamna viitoare. Orice informațiuni în ce privește condițiile de intrare pentru elevele de anul I, la In-

stitutul Baptist de Fete, să se ceară dela adresa de mai jos:

L. L. Sezonov
BUCUREȘTI II.
str. Berzei No. 29.

ȘTIRI

AU INCETAT DIN VIAȚĂ surorile E. Drăgoi și E. Farcas din Racovița, la 3 Mai. Serviciul înmormântării a fost îndeplinit de fr. C. Spiridon, ajutat de conducătorul bisericii. A luat parte mult popor, care a condus cele două cămărtuare până la cimitir.

TINERETUL BAPTIST din Bogeiu, jud. Bihor, a avut la 25 Apr., un frumos program, împodobit cu poezii și convorbiri, condus de fr. Ștefănescu și de cântări în cor, condus de Baliban Petru.

CU OCAZIA VIZITEI fr. S. Cure, în biserică din Obreja, jud. Severin, frații au avut de Paști o mare bucurie. Serbarea a fost condusă de fr. Ion Găină și au vorbit din Cuvântul Domnului frații Jurma și S. Cure. S'au declamat poezii și a cântat corul din loc.

IN CHIȘIRID, jud. Bihor, a avut loc cea dintâi nuntă baptistă a fr. Veres Teodor cu sora A. Baba. Serviciul cununiei a fost condus de fr. Fl. Gliță, ajutat de fr. Feier Dum. A cântat corul din Sânmiclăuș și a luat parte o mare mulțime.

PLUGARUL CREȘTIN

(Urmare din pag. 3-a)

tă să fie bine văzuți, alții să ajungă în funcții înalte, secretari, președinți la comunitate, sau biserice. Dacă te gândești la aceste lucruri, dragă frate, atunci păcat de anii pe cari i-ai pierdut de geaba în școală. Iubirea de tine însuși te va duce la întrebarea: Dece nu reușesc, dece biserica nu progresează, dece sunt atâtea comploturi în contra mea? Care e ținta brazdei tale? Scopul predicatorului este de a trage brazda dreaptă. Dar, dragă frate, ca să tragi o brazdă dreaptă, trebuie ca tu să fii drept întâi. Predicatorul e ispitit să privească numai la plug și uită ținta, punctul principal. Trage brazda dreaptă în vorbirea ta, în iubirea față de alții, etc.

III. Apoi brazda să fie trasă adânc.

În Palestina sunt 2 feluri de pluguri: primul e foarte vechiu, care numai zgărăie pământul pe deasupra, e plugul Arabului. În să Evreii din Palestina, au un plug asemănător cu al nostru, care trage brazda adâncă, după care pământul rămâne moale și sămânța prinde repede rădăcini. Evreii ară, ca noi, adânc și răstoarnă pământul. Dragă frate, nu scormoni numai pe deasupra pământului, ci ară adânc în țărina sufletului tău. Când vii la amvon, nu veni nepregătit sau cu pregătire de 15 minute, ca atunci, când vei fi la amvon, poporul să stea gata să te asculte, iar tu să n'ai ce să le dai pentru sufletul lor ars de dor după Cuvântul lui Dumnezeu, ci numai să bați apa în piuă, fără să te fi înțeles nimeni ce ai vrut să zici. E greu să fii predicator. Cea mai grea și cea mai mare misiune este viața de predicator care cere: timp, bani, cărți, jertfă, predare, consacrare, etc. Mai bine să ai un costum mai modest, mai efin și să ai cărți bune, cari te vor ajuta foarte mult în lucrul tău măreț, decât haine de lux și sufletul tău gol și sărac. Ară adânc, frate tinere, în studiul cărților, în nima Bibliei și atunci vei avea un seceriș bogat și din belșug. În sfârșit trebuie:

IV. Să tragi o brazdă lungă

Seminarul nostru există de 15 ani. Câți tineri au trecut prin el

în acest timp? N'am statistica, dar știu că au trecut mulți. Sa presupunem că ar sta în fața noastră toți împreună. Câțiva dintre ei au tras brazde un an, doi, după care au lăsat plugul la o parte. Alții a căzut și nu s'au mai ridicat. Alții au predicat tot ce au învățat la Seminar și, nemai având ce predica, s'au apucat de alte afaceri, văzându-se secați și descurajați. Câți dintre ei au tras brazde lungi! Câți dintre voi, cei 7 absolvenți, veți trage brazde lungi? Fumos număr de șapte, și fumos a fost timpul pe care l-ați petrecut în ani de școală. Ce bine ar fi să nu fie un timp pierdut!

Du-te dragă tinere și trage brazdă un an, doi ani, zece ani, douăzeci și cinci de ani, o viață întreaga. Trage o brazdă lungă până la sfârșitul vieții tale pe pământ. Oricine trage o brazdă lungă, trebuie să se pună cu totul în slujba lui Dumnezeu. Dumnezeu să-ți ajute să tragi o brazdă lungă de tot, ca în urmă:

V. Sa tragi o brazdă roditoare

Dacă vei face aceasta, vei avea un rod minunat de bogat. Pavel spune Corintenilor: „Cine ară să are cu nădejde”. Cu câtă nădejde ară plugarul când te uiți la el. Ară cu nădejde, frate dragă, și vei avea un seceriș bogat.

Probabil că și în viața aceasta te vei bucura de sufletul pe care l-ai întors la Dumnezeu din lumea aceasta plină de păcate. Câtă bucurie o să ai, când vei vedea un suflet păcatos, mântuit, care, până atunci, era un decăzut desnădăjduit, fără nici o bucurie în viața sa și astăzi îl vezi bucurându-se cu Hristos. Vei vedea lacrimile șterse din ochii veșnic plângători de întristare și sbucium. Lucrul predicatorului este cel mai glorios. Apostolul Pavel a dus la culme misiunea de predicator, de apostol al Neamurilor și n'ar fi schimbat această misiune cu alta pământească, fiindcă ea a fost pentru el lucrul cel mai măreț și mai de preț. Deaceia a putut să spună la sfârșitul luptei sale: „De-acum mă așteaptă cununa neprihănirii, care o voi primi din mâna Judecătorului celui drept”.

Deci, ce pot să-ți spun, dragul meu frate, care ești la începutul lucrului tău? Trage o brazdă se-

rioasă, dreaptă, adâncă, lungă de tot și vei avea un seceriș bogat și plin de roade din belșug.

Dumnezeu să te ajute la aceasta.

MINUNILE CREDINȚEI

(Urmare din pag. 5-a)

nu-l ajuti, atunci și tu ești v'novat de păcatele lui”.

Pentru aceasta a murit Hristos în locul tău? Ca să-i vezi cum se sbat în păcate și să nu le dai nicio mână de ajutor? Cum vei privi odată pe Acela a cărui față a fost plină de sânge pentru păcatele tuturor? Iar tu, care aveai haine mai bune, te rușinai să le dai fraților tăi săraci o mână de ajutor. Răspunzi: dar eu predic prin purtare. Dar unde scrie, *tamat prin purtare?*

Ajută filor țării tale, cari în decurs de secole întregi au zăcut subjugăți de lanțuri și greutate. Jalca și durerea sunt coardele pe cari au cântat generațiile națiunii noastre. Astăzi, când cărejumile înundă țara, nimicind familii, astăzi, când sp'talele gem de tineri, astăzi, când închisorile sunt liesite, nu mai sta, o, nu mai sta, mergi, mergi, fă-ți datoria față de Dumnezeuul tău. Neascultarea e răsvărtire. Vesteste unica speranță: Puterea de învoire în Hristos, prin experiența personală cu El. Ascultă promisiunea Lui: „Iată, Eu sunt cu tine”.

Mânduirea nu este proprietatea ta, ci a tuturor. Dece îți vestește numai pentru tine? Te poți numi om cinsit dacă ai găsit bunul tuturor și-l îți pentru tine? Dacă de lucrul tău atarnă soarta veșnică a celor din jurul tău, poți să stai liniștit? O tinerilor, ce stați, ce gândiți? Hristos vă vrea cu totul pentru El. Sunteți chemați să fiiți filii lui Dumnezeu. Unde-i credința jertfa, lucrul vostru? Aveți un Dumnezeu care poate totul. Aveți o singură viață. Nu o pierdeți pe nimicuri. Aveți o slujbă, îndepliniți-o!

Harmoniuri

bune și ieftine

pentru biserici

și familii găsiți

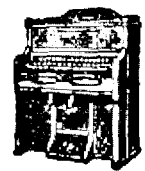
la

Francisc

K e e s k é s

Timișoara IV.

Str. Bolintineanu No. 16.

CHEMAREA CEA MARE

De Marioara Dumitraș, absolventă

Matei 28:6, 7.

Fiecărui individ îi place să-și laude chemarea lui și astfel slujba lui este cea mai bună, mai nobilă și mai frumoasă, cea mai de preț dintre toate. Din cauza aceasta se întâmplă de multe ori mari neînțelegeri, nenorociri, distrugerii, revoluții și chiar războaie.

Tăranii spun, că slujba lor este cea mai valoroasă, ca este baza, fundamentul pe care se reazimă individul, familia, țara și lumea întreagă. Ce ar fi lumea aceasta dacă n'ar fi nici un țaran? A noastră e chemarea!

Soldatii spun că, chemarea lor e mult mai măreață. Noi și numai noi, apărăm țara noastră iubită. Noi vă apărăm și pe voi. Țară fără soldați nu există și nici nu poate exista.

Intellectualii susțin, că ei au cea mai înaltă chemare, să dea educație, să facă legi, să cărmuiască țara și destinele ei spre binele poporului. Orice ar avea o țară, dacă nu are oameni luminați, niare nimic.

Toate aceste chemări sunt bune, înalte, dar Biblia ne dă alte chemări mult mai sublimă, divine, care ne ridică din țărâna corpului trecător, transportându-ne în sfera sufletului, a eternității, a Dumnezeirii.

În primul rând să vedem *chemarea convingerii personale*. „Veniți de vedeți”. Nu este un lucru mai josnic, mai rușinos decât, ca cineva să nu aibă anumite convingeri. Îndoiala a fost și va fi una dintre cele mai mari boli sufletești. Dumnezeu cunoaște această veche boală și de obicei o vindecă prin experiențe minunate și atunci ea dispare.

Dumnezeu trimite pe oameni să convingă pe alți oameni. David păcătui greu, dar nu era convins. Dumnezeu trimite pe Nathan și degetul lui îl apasă greu pe inimă! Atunci David se pocăie. Profetii au fost oameni trimiși de Dumnezeu să convingă poporul, însoțiți și de minuni.

Dumnezeu și astăzi lucrează ca omul să aibă convingerea deplină. Este aici cineva care nu are convingerea deplină că există Dumnezeu? Ei bine, să spună Domnului: „Doamne, convinge-mă. Tu, că există și voiți fi convins”. Domnul va face acest lucru. Este aici cineva care nu are convingerea că e mântuit? Dumnezeu are nevoie de oameni absolut complecți, pe deplin convinși de mântuire. Este aici cineva, care are convingerea că e păcătos? Să meargă la cruce după mântuire.

Chemarea misionară. „Duceți-vă repede”. Aceasta este a doua chemare care totdeauna are la bază pe prima, ceea ce înseamnă că a doua chemare este zidită pe prima. Religia creștină e o reli-

gie practică, a lucrării grabite. Viața creștină adevărată, numai în practică se poate vedea. Creștinismul este o veste prea bună, prea înaltă, ca să fie dusă încoace. Abia după 1800 de ani, această potuncă „Duceți-vă”, a fost pusă în mișcare. Deaceia trebuie să mergem repede, să o vestim, ca să nu întârziem.

„Duceți-vă repede” este o poruncă dată de Dumnezeu. Dacă ar fi dată această poruncă de un ministru, senator, rege, s'ar duce repede la îndeplinire. Dacă ar fi dată de un inginer, ar trebui ascultată. Dar când e dată de Dumnezeu, să n'o ascultați? Acela ar fi un creștin prea nesămător și neascultător, care n'ar asculta-o. Această poruncă exclude ideea ca numai predicatorul să meargă Dumineca să predice, iar ascultătorii să rămână nici calzi, nici reci. Toți trebuie să meargă, fără scuze. Un frate a dat, pe stradă, unui trecător un tractat. Trecătorul nu l-a băgat în seamă și a rupt tractatul. Când a ajuns acasă și și-a dat haina de pe el, a văzut o bucăciță de hârtie din tractat și a citit-o. Pe ea scria „Veșnicie”. A fost chinat de acest cuvânt și, după un timp, s'a întors la Domnul.

A treia este *chemarea propovăduirii*. Este cel mai necesar mesaj pentru lumea de azi, care se clatină ca un vapor fără cârmă în largul oceanului. Despădejdele curg prin toate părțile. Acest mesaj e mai de preț decât pietrele prețioase, decât diamantele lumii. Numai un creștin adevărat are un astfel de mesaj, pe care nu l-ar schimba și la care n'ar renunța chiar dacă ar fi să moară. El este Mesajul iertării veșnice, al adevăratei păci, al fericirii veșnice, al legăturii cu Dumnezeu.

Serbarea de sfârșit de an a Seminarului Teologic baptist din BUCUREȘTI

La 1 Maiu a. e. s'a ținut serbarea de sfârșit de an a Seminarului Teologic Baptist din București, în biserica din B-dul Basarab.

Serviciul divin a fost condus de fr. Luca Sezonov. A vorbit fr. Dr. Gill, care, într-o impresionantă cuvântare, a dat câteva direcții noilor absolvenți.

A urmat apoi o masă comună la Seminar, la care au luat parte elevii și elevele Seminarului, precum și toți profesorii Seminarului împreună cu Dr. Gill, Mrs. Gill și Miss Ruby Daniel. După masă, Dr. Gill a spus câteva cu-

vinte celor ce pleacă, din care rețin: Dumnezeu v'a binecuvântat cu atâtea bucurii, fiți și voi o binecuvântare pe unde veți merge. A anunțat apoi oficial plecarea sorei Ruby Daniel din România la Budapesta, unde va fi directoarea școlii de fete de acolo. După propunerea fr. Dr. Gill, fiecare profesor spune câteva cuvinte celor ce pleacă, precum și câteva cuvinte de rămas bun sorei Ruby Daniel.

Elevii și elevele, împreună cu profesorii, au făcut sorei Daniel, cadou, un frumos costum național ca semn de recunoștință pentru munca depusă pe câmpul Evangheliei, la Seminarul din București.

Serviciul de după masă, care a început la ora 4½, a aparținut în întregime elevilor Seminarului. După ce fr. L. L. Sezonov a citit textul, corul mixt al Seminarului a cântat „Iehova-i Domn”, după care au vorbit frații D. Dumitrașcu și Seracin Valeriu, absolvenți ai Seminarului. În cadrul serviciului de după masă, Dr. Gill a împărțit diplomele celor 7 absolvenți și celor 15 absolvente, spunând că diploma este piatra kilometrică, care măsoară lucrul făcut timp de 4 ani, dar, spune Dr. Gill, dorește să fie și începutul celor 40 de ani de muncă în lucrul Domnului. După împărțirea diplomelor, corul mixt a cântat „Imnul Regal”. Serviciul de după masă l-a încheiat corul mixt al Seminarului care a cântat „Deasupra țării zorile răsar”.

Serviciul de seară a fost rezervat școlii de fete și a fost condus de sora Schuller. La serviciul de seară au vorbit, pe lângă Mrs. Gill și două absolvente a seminarului și anume sora Dumitraș Marioara din Oradea și sora Dinu Alexandrina.

Ion Burza

Harta pământului sfânt, Palestina,

se găsește de vânzare cu 100 Lei bucata

Comandați-o contra ramburs dela

„Depozitul de literatură”

Arad, Str. Fabricii 20